

[Madsen-Mygdal.]

private Samtaler, men jeg henviser blot til den Kendsgerning, at en saadan Forhandling var en Aftale, og saa er det da umuligt, at jeg kan have afvist den. Hvad Betydning det nu har at faa det Spørgsmaal trukket saa stærkt frem, som det er blevet fra konservativ Side, ved jeg ikke. Jeg skulde aldeles ikke være kommet ind paa det, hvis ikke netop de konservative Talere en efter en havde trukket det frem og ligesom for at undskylde sig — jeg ved i øvrigt ikke, hvorfor de vil undskylde sig — giver mig Skylden for, at de er kommet ud i alt dette. Jeg forstaar det ikke. Naar de er tilfredse med deres Handling, behøver de jo ikke at undskylde sig og sige: Det var den slemme Mand der, der var Skyld i det altsammen, for han sagde nej. Ja, men den Forklaring passer altsaa ikke, for den slemme Mand havde altsaa netop en Aftale med det konservative Partis Formand om, at Repræsentanter for begge Partier skulde mødes, og Resultatet blev altsaa, som vi nu har set, men Skylden derfor er ikke Venstres og heller ikke min.

Jeg skal ogsaa bestræbe mig for at fatte mig i den størst mulige Korthed. Det er jo sent paa Aftenen, og der er heller ikke sagt saa meget, i hvert Fald ikke af saglig Art, der kræver nogen længere indgaaende Imødegaaelse fra min Side.

Jeg skal endnu til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der begyndte sin Tale med at minde os om det Landbo-delegeretmøde, der blev afholdt i Aarhus i August, og hvor der blev vedtaget en Resolution, som opfordrede til Samarbejde og Offervillie og sluttede med de Ord: Tiden kræver hurtig Handling, bemærke, at jeg tror, det ærede Medlem har opfattet denne Resolution fuldstændig rigtigt, men der er en enkelt Ting, det ærede Medlem har misforstaaet. Det er rigtigt, at denne Resolution, og jeg kan egentlig godt sige: ikke blot Resolutionen og dem, der staar bagved den, men hele Befolkningen krævede Handling og krævede hurtig Handling. Men det var ikke lige gyldigt, hvad det var for en Handling. Det er her, det ærede Medlems Misforstaaelse ligger. Naar man staar paa et farligt Sted, saa skal man naturligvis ikke blive staaende, men det er ikke lige gyldigt, om man gaar den Vej, der fører tilbage til fast og sikker Bund, eller man gaar den Vej, der blot fører længere ud i Uføret. Det er her, det ærede Medlems Misforstaaelse ligger. Det ærede Medlem sammen med sin ny allierede tror, at naar bare der sker noget, naar bare der

bliver foretaget en Handling, saa er det i Orden. Men det har nu ogsaa nogen Betydning, hvad det er for en Handling; det gælder ogsaa om at handle *rigtigt*. Det ærede Medlem udtalte, at han stillede roligt den nu afsluttede Overenskomst mellem det konservative Folkeparti og de to Regeringspartier ved Siden af den engelske Nationalregerings Politik. Ja, det kan det ærede Medlem jo godt gøre. Hvis man stiller de to Ting ved Siden af hinanden, saa viser det sig, at de er modsat hinanden. Det, man for nogen Tid siden ved Dannelsen af Nationalregeringen i England gik bort fra, var hele den socialdemokratiske Skatte- og Understøttelsespolitik, der var i Færd med at føre Landet ud i en økonomisk Afgrund, men her ved denne Overenskomst bøjer det konservative Folkeparti sig ind under netop den samme socialdemokratiske Politik.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde bebrejdet ham, at de havde ført hemmelige Forhandlinger. Jeg vil bede det ærede Medlem om at læse Fortrykket af min Tale, han vil ikke nogetsteds finde, at jeg har bebrejdet ham, at de har ført hemmelige Forhandlinger; jeg udtalte, at den Maade, det var foregaaet paa i Udvalget, maaske ikke var formel korrekt, men at jeg ikke skulde hænge mig i Formaliteter, og naar det konservative Folkeparti foretrak at forhandle med andre Partier i Stedet for at udnytte den Aftale, der var truffet med os, kan jeg jo ikke sige noget til det, de Herrer har jo deres Frihed, som de saa ofte har proklameret, og den har aldrig været i Fare; naturligvis maa de selv vælge, hvem de vil forhandle med.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at ved Valutalovens Vedtagelse i December 1924 skete der noget lignende. Ja, jeg indrømmer, at der for saa vidt skete noget lignende, som en hel Mængde forskellige Forslag blev sat sammen i eet, og det er ogsaa rigtigt, at jeg var med til det, men der er nu den Forskel, at den Gang foregik alle Forhandlingerne i det af Landstinget nedsatte Udvalg, under alle Partiers Nærværelse og med deres Deltagelse — jeg mindes, at afdøde Landstingsmand Piper var en ivrig Deltager i disse Forhandlinger fra først til sidst. Og det forløb paa den Maade, at da vi endelig var blevet enige — ikke med bindende Tilsagn fra nogen Side — gik Repræsentanterne til deres Partier, som saa kunde vedtage eller forkaste, og saa var der tre Partier, der stemte for, og eet, der stemte imod, det var fuldstændig i sin Orden alt sammen; alle Partierne stod frit, og